

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. V. Sandu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, M. Anton, M. Guzun)

ÎNCHEIERE

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Beldiman Victor, prin intermediul avocatului Oancea Iurie,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Beldiman Victor împotriva Companiei de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni privind încasarea despăgubirii de asigurare, a penalității și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 30 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La data de 19 octombrie 2015, Beldiman Victor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva CA „Garanție” SA, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a despăgubirii de asigurare în sumă de 5623,04 euro, a penalității în mărime de 1057 euro și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la xxxxx, a încheiat cu CA „Garanție” SA contractul de asigurare facultativă a autovehiculelor nr. xxxxx, în baza căruia a fost asigurat autocamionul de model xxxxx, de culoare neagră, cu nr. de înmatriculare xxxxx, ce aparține cu drept de proprietate privată reclamantului.

Menționează reclamantul că, la 17 noiembrie 2014, aproximativ la orele 07:30, Popescu Mihail, posesorul autocamionului menționat, care era parcat în boxă specială de staționare, pe piața din str. Berno, Italia, a fost lovit pe capotă și în partea din față, motiv pentru care, la 21.11.2014 acesta s-a adresat cu o plângere la poliția locală.

Indică reclamantul că la 18.11.2014, Popescu Mihail s-a adresat, prin intermediul poștei electronice, către Bulat Sergiu, șeful secției de vânzări a CA „Garanție” SA cu o scrisoare prin care a informat pârâtul despre deteriorarea autocamionului și a anunțat compania că domiciliază în Italia și a solicitat să fie informat despre măsurile ce urmează a fi întreprinse pentru a obține repararea prejudiciului material conform contractului de asigurare facultativă din xxxxx. La rândul său, reprezentantul pârâtului i-a propus lui Popescu Mihail să se adreseze organelor de drept. La 25.11.2014, Popescu Mihail a remis în adresa reprezentantului pârâtului, Sergiu Pruteanu, toate actele cerute cu privire la producerea cazului asigurat, ce au fost recepționate la

04.12.2014. La 15.12.2014, Popescu Mihail a primit de la șeful Secției de asigurări auto și bunuri, Bulat Sergiu, ordinul cu privire la termenii de examinare a dosarelor de daune.

Declară reclamantul că, la 18.12.2014 pârâtul a expediat în adresa reclamantului o scrisoare, prin care l-a informat în baza contractului de asigurare facultativă a autovehiculelor nr. xxxxx din xxxxx și a cererii cu privire la producerea cazului de asigurare din 17.11.2014, că CA „Garanție” SA a întocmit dosarul de daune nr. D/CASCO/14-1073, iar pentru închiderea dosarului de daune și achitarea despăgubirilor de asigurare, în temeiul pct. 6.8. al contractului de asigurare nr. xxxxx din xxxxx i s-a propus restabilirea autovehiculului la unitățile de specialitate auto cu care are încheiate contracte de colaborare: SRL „Car Auto Service” amplasat în xxxxx sau la SRL „Predominanta CR” situat în xxxxx. La 21.12.2014, Popescu Mihail a expediat în adresa pârâtului o scrisoare, prin care a informat că nu poate să se deplaseze în Republica Moldova la unități de specialitate propuse de compania de asigurări, deoarece distanța între Moldova și Italia este foarte mare, iar costul transportării autocamionului avariat până în Republica Moldova este de aproximativ 1800-2000 euro.

Totodată, Popescu Mihail a propus pârâtului ca autocamionul, în termen de 10 zile, începând cu 22.12.2014 să fie examinat de către un expert pe care îl va trimite în Italia compania de asigurări, iar în caz contrar autocamionul va fi examinat de către un expert din Italia. Ca răspuns la solicitarea depusă, pârâtul prin scrisoarea din 05.01.2015 l-a informat că rezultând din faptul că pentru cetățenii Republicii Moldova deplasarea pe teritoriul Italiei necesită viză de călătorie și/sau pașaport biometric, admiterea solicitării acestuia pentru deplasarea unui expert în Italia este imposibilă. Mai mult ca atât, i s-a comunicat proprietarului automobilului că conform pct. 6.8. al contractului de asigurare nr. xxxxx din xxxxx, în caz de avariere (deteriorare) a autovehiculului asigurat, mărimea daunei se stabilește în baza calculului asigurătorului. Prin acordul părților reparația autovehiculului poate fi efectuată la stația de deservire tehnică acceptată de ambele părți, iar conform pct. 3.4.3. al contractului indicat, asigurătorul este eliberat de obligația de a plăti despăgubiri, dacă asiguratul, beneficiarul sau persoana admisă la conducere autovehiculului nu a prezentat autovehiculul deteriorat și a început lucrările de reparație fără acordul asigurătorului, înainte ca acesta să efectueze constatarea pagube. Deci, rezultând din prevederile contractului, CA „Garanție” SA a solicitat prezentarea autovehiculului deteriorat pentru examinare în termeni cât mai restrânși.

Relevă reclamantul că, prin scrisoarea din 17.01.2015, Popescu Mihail a solicitat ca să-i fie explicate condițiile pct. 6.8 și pct. 6.3.2 din contract, precum și prevederile pct. 6.5 din contract și anume cum trebuie să procedeze asiguratul în cazul în care deteriorările autovehiculului asigurat împiedică deplasarea în siguranță și pe cont propriu a acestuia, la care pârâtul a expediat în adresa proprietarului autovehiculului scrisoarea în care erau reflectate pct. 6.8, 6.5, 6.3.2 din contract, însă nu era indicat cum trebuie să procedeze persoana asigurată în cazul în care deteriorările autovehiculului asigurat împiedică deplasarea în siguranță și pe cont propriu a acestuia în Republica Moldova. Prin scrisoarea din 19.01.2015, Popescu Mihail repetat a informat compania de asigurări că nu poate să se deplaseze până în Republica Moldova cu autocamionul avariat și a reiterat motivele expuse în scrisoarea din 21.12.2015.

Afirmă reclamantul că, la 26.01.2015, din nou s-a adresat către pârât cu o cerere

prin care a solicitat informația cu privire la dosarul de daune deschis în urma producerii cazului asigurat. La 28.01.2015, 29.01.2015, 02.02.2015, 06.03.2015, 10.03.2015, 16.03.2015, 17.03.2015, 25.03.2015, 02.04.2015, 03.04.2015, Popescu Mihail s-a adresat către pârât cu mai multe cereri, prin care a solicitat informația cu privire la dosarul de daune și a atras atenția că autocamionul staționează pe parcursul unei perioade de timp îndelungate la autoservice și ca urmare el suportă cheltuieli suplimentare. La 06.04.2015 Popescu Mihail a primit scrisoarea reprezentantului reclamantului, Pruteanu Sergiu, prin care a fost informat că Departamentul despăgubiri urma să evalueze daunele în baza fotografiilor prezentate, după care să coordoneze cu administratorul, fiind rugat, dacă dispune de posibilitate, de a adresa întrebările referitoare la statutul dosarului nemijlocit Departamentului despăgubiri la adresa: aims@garantie.md, deoarece el - Pruteanu Sergiu nu este un factor de decizie pentru a putea oferi un răspuns, din motiv că Departamentul despăgubiri de comun acord cu Directorul urmează să se pronunțe, poziția CA „Garantie” SA fiind reiterată în nenumărate rânduri prin scrisori oficiale adresate acestuia.

La 27.04.2015, Popescu Mihail din nou s-a adresat către pârât cu o cerere, prin care a solicitat informația cu privire la dosarul de daune și decizia companiei luată în cadrul acestui dosar, iar deoarece compania de asigurări nu a oferit nici un răspuns la adresările anterioare, Popescu Mihail s-a adresat către unitatea specializată SRL „Carrozzeria Service” din Italia care a stabilit costul reparației automobilului avariat - 5623,04 euro, sumă ce a fost achitată de către proprietar, motiv pentru care consideră că suma daunei cauzate proprietarului autocamionului de model xxxxx, cu numărul de înmatriculare xxxxx, a constituit suma de 5623,04 euro. Prin scrisoarea din 29.07.2015, pârâtul a informat proprietarul autocamionului că nu are nici un temei juridic pentru achitarea despăgubirilor de asigurare.

Prin hotărârea din 24 septembrie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Beldiman Victor.

Prin decizia din 30 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Beldiman Victor și s-a menținut hotărârea din 24 septembrie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău.

La 19 iulie 2017 Beldiman Victor, prin intermediul avocatului Oancea Iurie, a declarat recurs împotriva deciziei din 30 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea hotărârilor instanțelor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că, hotărârile judecătorești adoptate la caz sunt ilegale, neîntemeiate, deoarece la pronunțarea acestor acte de dispoziție, instanțele de judecată au încălcat normele de drept material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea, ceea ce avut drept urmare încălcarea dreptului recurentului la un proces echitabil prevăzut de paragraf. 1 art.6 din Convenția Europeană.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 30 martie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 05 mai 2017, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Beldiman Victor, prin intermediul avocatului Oancea Iurie, la 19 iulie 2017, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Beldiman Victor, prin intermediul avocatului Oancea Iurie, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Beldiman Victor, prin intermediul avocatului Oancea Iurie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Beldiman Victor, prin intermediul avocatului Oancea Iurie, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Beldiman Victor, prin intermediul avocatului Oancea Iurie, împotriva deciziei din 30 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală